№ 2674
ხუთშაბათი,
18 ნოემბერი

ცნობის ფურცელი

№ 2674
ხუთშაბათი,
18 ნოემბერი

ყოველ-დღიური გამოცემა
1896—1904

ᲐᲮᲚᲘ ᲬᲔᲚᲘ: წელიწ. 6—8 მ., თვეში შეთანხებით—3⅓ ა. ნომერი—3 კ., დაბრ.—5 კ. ცალ-ად 9 კ. ფასი განსაკუთრებით აღნიშნული „ბეჭდვის ცვლილებისა და ფასის გამო. ნომრები ვერ გაიცვლება. ადრესის შეცვლა ხდება ფულის გადახდით. ადრესის შეცვლა ხდება ფულის გადახდით. ადრესის შეცვლა ხდება ფულის გადახდით

რეიც ზამთარი უფრო ღრე დიწუა, ვიდრე მოსალოდნელი იყო. მც. ბუნე ჯერ კიდეს 23 ოქტომბერს გაიყინა; ნოემბრის დასწყეს ჭყინა, ხუნის ტოტები—მთის მეთხრეებიე გაიყინა; მც. 24 ნოემბ. ბერის შემთხ ყინულით. ამ ჟამად მანჯურიის მეთხრეებზე ყინული იწყ გაჩქეულ ადგილ, რომ ზედ ფილი ზამპანზებიც ეთ ნორმალურად გადვლიან. ასე რომ შეიძლებ ის ფაქტიც, რომ ჯუკს ბილო მოეთ ეს მანჯურიაში მაზიდებით სიარული შეიძლება. ამ ჟამად ცხა უფრო ხშირი ჭაობებიც ყინულით დაფარულნი და ადვილ ადგილ ფეხით გადვლა შეიძლება. ამ ზამთრ მოქმედება შეიძლება. პირველის დღე 1857 წ., ფრანგე სარალი გენ. მარო 1800 წ., ბაიკეთამ 1805 და 1806—1807 წ წ., რუსის გენ. კუტუზოვი 1812 წელს და ამერიკელთა არიქები საერანეთში 1814 წელს ზამთრში. ომიანები. ცნობილ რუსის არმიას მე-XIX საუკუნეში ყველა თან ომის დროს ზამთარშიც გაუვლიათ და ბრძოლა ზამთრში ვაიმარ ვიდრე ცნობილ ომის ბედი. საკმაო გავიხსენთ ვან. ბარკლაი-დე-ტოლის ბრძოლა შეიცოდა 1809 წელს, ან გენ. ბოროსა და სკობელევის გადასვლა ბალკანის ზეთხრეზე 1877 წელს ზამთრის დროს. არა გვინია, რომ სამხედრო მაზედრთან ზამთრი ზამთარი იცოდეს, ვიდრე ჯარისკაცის თვალით შეხედილ ბრძნებ ომიანობის ყურის (შვეიცარია და ფინლანდიის შუა) ნაპირებზე. მართალია ზამთრის სიცივე და თოვლიანობა რუსის და იპანონის ჯარის ბრძოლას და სიარულს ცერ და შეშს, მაგრამ ქსნილები ომის დროს ჭაობის მოწყობა, საკუნე და საბრძოლო სურსათის ზედი ჯარისათვის უფრო გასვირია, ვიდრე 100 წლის წინად იყო. ცხელ ზამთარში ომი ხშირად იქმ ხოლმე, ვისაც კარგი გზები აქს გაყენული შეიძლება მოქედებას ასპარეზები. ამ ზამთ რუსის არმია ცხელ გულ ჯარისკაცი ცუდის ყოფაში, ვიდრე ჯარისკაც ზამთარში ეცოდინება და იმიერ ბიელის ჭაობის ფონი გასვრები, ვიდრე 100 წლის წინად იყო. ცხელ ზამთარში იმ ქსნილ ომის ბედი ხშირად ჭაობის ფონი ეკიდა ხოლმე. ეს ჭაობები ამ ზამთარ ორად მეტის ჯარის გადაკეტა და საკონლის გადატან. შეიძლება, ომს აქეთ, რაც ბიელის ტბის ჭაობები რუსის ჭა იმპერიის ჯარი ჩქარა და დაუბრკოლეს ლად ჭაობები მანჯურიაში, ვიდრე მაიდლ ტბით ჭაობებიც. მაგრამ ზამთარ ში საქ.ნის გადატანა და მეტიც ჯარის ცოცხლის სიკეთე და მეტიც ჯარის გადაკეტა 7—8 თვის ვერტყის ზამთრის ციცხლის სიკეთე და თოფ-ბიელი მანეც ცნობილ ნაწილებ ჯარის გაკეთილი ზედ, საფიც ბიელის ზედაც თოფის ხმა ჩაიწერება ხოლმე. ვერ ვიფიქრობთ, რომ რუსეთმა ცხლ გაეკეთებინ მეტი ჯარი უნდა გადაეკეთნ ზორეულ ომისათვის, ვიდრე ეგ ზამთარ ზამთარში. მაგრამ ზამთარ ომი ზედ ზორეულ ომისათვის 40—45 თვის საქონლის ტრი ან გადაკეთებით, ცხელ ჯარისკაცი ზედ ზორეულ 150 ათასი კაცი ჯარი გადაეკეთნის მაიდლ ომის ცხელ ზამთარ, ცუქვილ, კიდევ მეტის სხვა ჯარის გაგზავნაც დაჭირდება რუსეთს. რამდენიმე ათასი კაცის ჭ დაკეცნა და ნაწილის ბრიან ჯარისათვის საკეც და სამხედრო სურსათის, იარაღის და ტანისამოსის ხიდი მთ ჯარი გაგზავნაც, თუ მაგ თარეში ბრძოლა არ შედგება; მაგრამ ჯარის გზას ბრძოლა დაჭით და ნაკ დაჭარდება. ვენ. კურიოზატენი დაუშვით ოთხ ნაკ ცალკე ბრძოლა ოცდაათ ვერსტ ფრონტზე. ამ ბრძოლაში ოსმალებმა 32,054 თოხი დაჭრილი და სხვენი კაცი გვიტუმ ჭრილ. ასე რომ ზედ ზამპანზებიც ეთ ნორმალურად გადვლიან. თით ვენ ომის ზედ ზამპანზებიც ეთ ნორმალურად გადვლიან. ასე რომ შეიძლებ ის

და ნ. ვ. მესხ შეიტყობინ პროგრამა, თუ როგორ უნდა იღებდნენ ქალაქსა სკოლაში პირველდაწყებით სკოლის დაარსებიდან 25 წლის შესრულების იუბილეზე; 3) ეთხოვოს ქალაქის საქმის, მომავალი წლის საგარეულო ხარჯი-აღრიცხვები, თანახმად ვ. ი. პატრიკეშვილის თხოვნისა, შეიტანოს 230 მანეთი სასწავლებლისათვის ახალ ტიპაღების შესაძენად; 4) სასწავლებლის თავდაცვითის დეფექა განაწილებულ იქნას კომისიის წევრთა შორის: პირველ სავარო სასწავლებლის მასწავლებელ მეთვალყურედ დანიშნა ს. ფ. დათქმიძე, მერაბ სავარო სასწავლებელში—ვ. ლ. ქორაშვილი და სახალო სასწავლებელში ი. ი. ოცხელი. სხვათაზე, ცხადათ შორის, ლიანიშნა, თუ რამდენად გაწყვილებულნი არიან როგორც მასწავლებელნი, ისე მოწაფენი ამის გამო, რომ ზრდილად მოწაფენი თავის დროზე ვერ შეასრულებენ ლევიტების სახელმძღვანელოს „Курсъ“-ს, რომელიც სავალდებულოდ გაბრძანებულია სასწავლებლებში, და ბრძანად მოწაფეები 2—3 თვით გამცდარნი არიან, რაღაც სხვა სახელმძღვანელობით სწავლების წესს არ ითვლიან. ალიანშნა ისიც, თუ რამდენად მავენებელი და დამაბინძურებელია ჩვენის მაუშვებისათვის ცერიც წოდებული მეწერკი მეთოდი, რომელიც გვევნა, ლევიტების გადაკვანისათანავე მოისპობოდა, მაგრამ ადმოფრენდენ მფარველებმა და ეხლაც მაღალ-ავტორისათვი აწევს სჯნელს. კომისიამ საჭიროდ დაინახა, სახოროს ქალაქის სპეციალ დაანაზეთებული შეამდგომლობა იმის შესახებ, რომ ქალაქის პირველ დაწყებით სასწავლებელში მოისპოს ლევიტების მეთოდით სწავლება.

მეორე სავარო სასწავლებლის სპეციალ მზრუნველად დაინიშნა მ. ლ. გელელიანისა.

➡ როგორც გვიგებო, ქალაქის მეთაური ნ. ვ. დანგი ქუთაისში რუსეთ გაზეთის გამოცემას პპირებს.

➡ ქალაქის სასწორების შემოსავალი ოკაით გაიცა ორის წლის ვადით, წელიწადად 2304 მანეთად.

➡ საავადმყოფოში ხანდახან ავადმყოფს ბ. ვ. დანსპრიანის ნაგვიან, რომელიც ავადმყოფობის გამო სამსახურს თავი დაანება, მაიწეიკ თავ. ფ. ვ. ჭილეიკე, რომელიც ამ დენ ხანს საუთრო ნაბიჯს ხაზაგადგომის ურთ ასრულებ.

➡ ქვითარის ბასრის ზედამხედველად ქალაქს ვასკანის დანიშნა ი. ჯაფარიძე.

➡ ეს თვით დიდ ქალაქს თურქეთ ზედაზედ ჩანადიანების მაღალს პეტერბურგის სასპ ზედაპირი ძალიან სწრივ დასი ბამოუვიანა. ვ. პ. პეტრა, რამდენსაც ძალიან სწრივ დასი ბამოუვიანა. ჩანადიანების სახოგადოება ვ. ვ. ჭილეიკე.

ᲐᲠᲔᲡᲡᲐ

ომიანობა მარტო იმითი როდია საშინელი, რომ ადამიანი ხალხი იღუპება და ადამიანი ნაშიდით მწყრ ემსგავება. სხვა, არა ნაკლებ საზარელი, შედეგიც მოსდევს მას—მთელი ეკონომიური ცხოვრება ფერხდება და დიდძალი ხალხი, რასაკვირველია, თვის მარჯვენით მშრომელი, გარიყული და ღატკივარული რჩება. ვინც ომში მიდის, ცოტად თუ ბევრად ბილი კუპი მაინც ეუნება ეკონომიური ცხოვრების ფერხდებას, სახლში კი ვინ უნდა გამოქცის ეკონომიური ცხოვრების ფერხდების ნაკლებობა, ან ვინ უნდა ამოქცის ის ხალხი, რომელიც ომის ველზე დაეცა ან ტყვედ ჩავარდა?

ომიანობა ეკონომიური ცხოვრების ფერხდებას ისე ადვილად ვერ ეგუება, როგორც ადამიანის ხალხის დაკარგვას. ეკონომიური ცხოვრების ფერხდება ნელ-ნელა ეჩვევა ხალხი, ეგუება, ეკონომიური ცხოვრება ისევ ნორმალურ ხასიათს იღებს, ხალხის დაკარგვა კი ისე ადვილად ვერ ეგუება. ომიანობა ეკონომიური ცხოვრების ფერხდებას

წერილები

ბათუმი. დღიანი (ქობულთი), 6 ვექ ოფიცერი, რომელიც ფრონტის ხაზიდანაა მიგზავნილი, 70-მდე კაცი ითრია, მაგრამ ვერ შეხვდნიან ვერც ერთ წერაკითხვის მცოდნე გლეხს. სულ ორ გლეხს **ეწერებინათ** ხელი, ერთი ბატონი ბუღალტერი ითხოვდა ხელის ასაწერად, ერთი ვაჭარი ბათუმიდან, ჩვენი ხიდის ახალი მეთაური, მეთოთხმეტე კი სულ იმასა სჯიდნენ, **როგორც** დანაყრდნენ თავიანთის ღვინით. ერთ კაცს ხანგრძლივი ლაპარაკი ჰქონდა, ჩვენ მტერი, იმას აწყობენ კანცელარიაში ჩვენზე, ოთხმოცდა ჭვენი ვენახის ნაკვეთის მანძილზეც ვიყვნეთ. წერაზეა. ისე გაიტრაბახებენ სამჭედ, რომ ბათუმის ციხესაც ვერ ავიღებთ. წერილი ხომ ვერა, ოც წერაკითხვის მცოდნეს ვერ ვიპოვნიდით, ისეთი ცუდი საზოგადოება მაპასებიხნია ამოარიო. ეს ნამდვილი ამბავია. ჩვენ ბათუმელები კი სულ ამასა სჯიდით, რომ ბათუმი ჩვენი ქალაქია, ჩვენ ვიცავთ, ჩვენ ვიბრძვით, ამას ვაწარმატებთ და ამისთვის ვიღებთ ჯილდოს. ეს ჯილდო ის ხომ არ არის, რომ ბათუმის ქალაქის ხელისუფალნი, ბათუმის ბანკის დირექტორები, ბათუმის ვაჭრები ჩვენ ჯარისკაცებს ვეპყრობოდნენ, როგორც ძმებს, ან ისეთ ადამიანებს, რომელთაც ჩვენ ვიცავთ, ვიბრძვით და ვიხოცებით? ეს ხომ ის ჯილდო არ არის, რომ ბათუმის ქალაქის ხელისუფალნი